

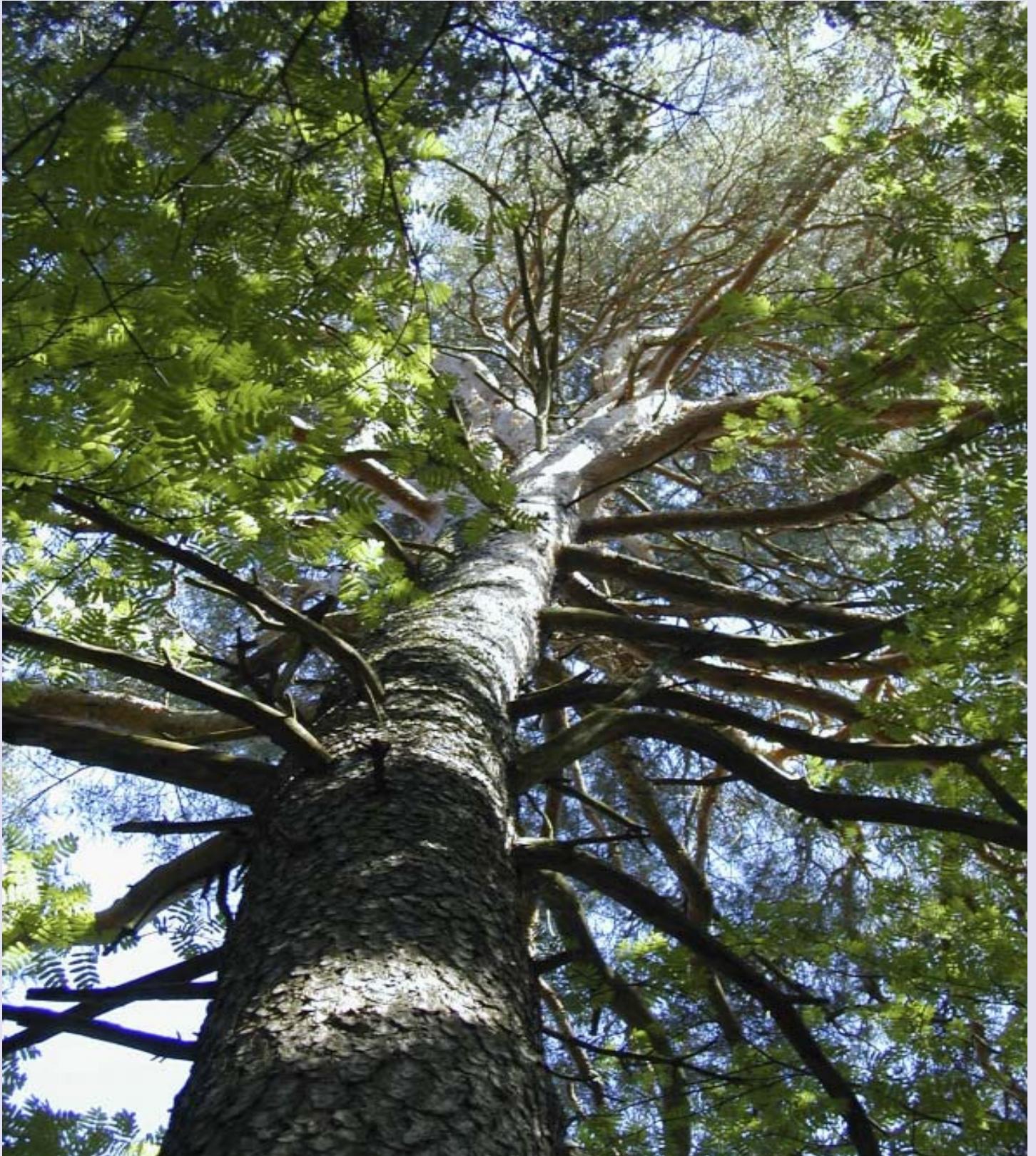

SLAGRUTAN

2005 - 1

- SVENSKA SLAGRUTEFÖRBUNDET -

NR. 37

ORDFÖRANDE

Eva Svensson Ansvarig utgivare
Stockholmsvägen 158
187 32 Täby
Tel. 08 - 758 55 90
E-mail: ordforande@slagruta.org

VICE ORDFÖRANDE

Rolf Heinemann Red. för tidningen
Första Tvärgatan 21
702 31 Örebro
Tel. 019 - 24 07 96
E-mail: rolf.heinemann@swipnet.se

SEKRETERARE

Owe Sandström
Bangårdsgatan 2C
761 31 Norrtälje
Tel. 0176 - 142 05
E-mail: owesas@telia.com

KASSÖR

Kerstin Brantryd
Ljungaskog 195
286 91 Örkelljunga
Tel. 070 - 587 61 08
E-mail: kmib0712@hotmail.com

LEDAMOT

Anita Elmerfeldt Medlemsregister
Furustigen 20
523 32 Ulricehamn
Tel. 0321 - 144 25
E-mail: anita.elmerfeldt@swipnet.se

LEDAMOT

Rolf Kjellström Materialförvaltare
Landsnoravägen 96
192 55 Sollentuna
Tel. 08 - 35 82 10
E-mail: kjellstrom.rolf@telia.com

LEDAMOT

Mattias Nyrell Red. för hemsidan
Smedjegatan 11
584 35 Linköping
Tel. 013 - 13 65 60
E-mail: webmaster@slagruta.org

SUPPLEANTER

Bo Westling
Sofia Dahlbergsgatan 4
573 37 Tranås
Tel. 0140-125 35
E-mail: bo.westling@m23.calypso.net

Regina Siuvatti
Garpgårdsvägen 27
776 98 Garpenberg
Tel. 0225 - 206 22
E-mail: aquajorinda@swipnet.se

STYRELSEN

STYRELSEMÖTEN

Nästa möte:

5 . maj 2005

Hör av dig i god tid, så är det lättare att svara på dina frågor eller att behandla något ärende.

Annonser och bidrag till nästa tidning skall vara redaktören tillhanda senast den **26. april 2005**

EGONS FOND FÖR V ALTARE

Karl-Erik Johansson
(sammankallande)
Ekängen
614 92 Söderköping
Tel. 0121 - 210 63

Kerstin Brantryd
Ljunga skog 195
286 91 Örkelljunga
Tel. 070 - 587 61 08

Iréne Djärv
Lagga, Olunda
741 93 Knivsta
Tel. 018 - 38 40 13

Lars Carlsson
(suppleant)
Box 322
701 46 Örebro
Tel. 019 - 32 00 80

För adressändringar kontakta Anita Elmerfeldt.

För år 2005 gäller:

Medlemsavgiften:	200:- Kr/år
Ungdomar tom 20 år:	80:- Kr/år
Familjemedlem (utan tidning):	120:- Kr/år

Prenumeration: 200:- Kr / 4 Nr.
Medlemsmatrikel: 30:- Kr.

Svenska Slaggruteförbundets
Postgironr. 47 28 95 - 2

HEMSIDA: <http://www.slagruta.org>.

Publicerade författare i SLAGRUTAN ansvarar själva för innehållet i sina artiklar. Redaktören förbehåller sig rätten att korta och redigera insänt material. Bidrag till tidningen och tips, som är värda att bevakas, mottages tacksamt. Vid insänt material anges tydligt om det skall återsändas.

Den här upplagan trycks i 1000 exemplar

Redaktörens rader:

Tanken är att framsidans bild skall hjälpa er att längta till både våren och sommaren. Äntligen närmar vi oss den tiden då vi återigen kan vara ute i naturen och njuta av både sol, värme och vind.

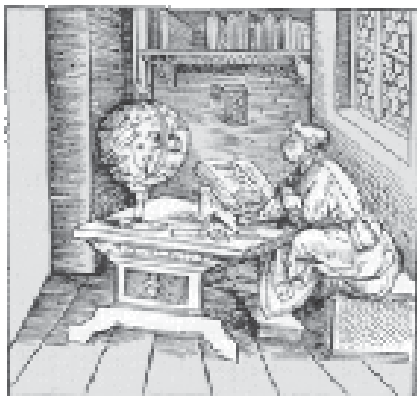
Glöm inte att alltid ha ett "verktyg" med dig, om det nu är pekare eller pendel eller bara dina egna fingrar, det spelar ingen roll. Men gör anteckningar och även ett foto - sånt som du kan skicka till mig, så att vi andra vet vad vi skall leta efter och kanske även var vi får leta. Då blir det lätt att hjälpas åt att greja någon artikel.

Trädet har jag fotograferat i närheten av Hallsberg i ett naturskyddsområde som kallas "Olles hage".

Ett hjätligt tack för dom inkomna artiklarna - med både bild och text. Det är trevligt att kunna förmedla era erfarenheter till alla läsare.

er redaktör

Rolf Heinemann

I detta nummer:

	Sida
Styrelsen	2
Redaktörens rader	3
Innehåll	3
Ordföranden har ordet	4
Chakranät	5 - 7
Skånska Kåsor	8
Om jordstrålningens verkan	8
Placebo påverkar hjärnan	8
Hur man finner ett gammalt glasbruk	9
SSF´s KONVENT 2005	10 - 11
Världens äldsta labyrint	12
Tsunamikatastrofen och PSI	13 - 14
Fred på moder jord	14
Vill du lära dig känna auran	15
Syftet med uppallade stenblock NAVIGATION	16
Debatt : Slagruta och jakt Björnide	17
Frågor och svar	18
Nya trycksaker	19
Nya böcker	19
En fornlämning: Hagbarts galge	20

ORDFÖRÄNDEN HAR ORDET

En helg i februari besökte vi kursgården i Flämslätt där vi ska ha årsmötet 5-8 maj. Den ligger vackert alldeles intill en liten badsjö.

Kursgården såg trevlig ut med bra utrymmen och även plats att umgås på. Vi gick för att se på vandrarhemmets lokaler, som ligger ca hundra meter bort. Plötsligt skrek jag till eftersom jag höll på att falla åt sidan. Det kändes ungefär som om jag hade trampat i tomma luften där jag satte ner foten! Det visade sig gå en stark linje över gångvägen, som jag, känslig som jag är, hade reagerat på. Det såg ut som om linjen gick bort mot ett par stora stenar längre bort. Strax intill vandrarhemmet så växte skogen hög, men oj vad träden på ett speciellt ställe hade vuxit snett upp till en viss höjd och sedan rest sig. Några såg vridna och konstiga ut. Här finns det energier som vi kan mäta på! Vi såg flera intressanta områden med starka energier. Så Rolf Heinemann hämtade i receptionen en karta över Flämslätt för att ta hem och pendlar på. Ett första pendlingsförsök, som vi gjorde i matsalen, visade att det fanns märkliga energimönster över hela området. Det kan ha legat en gammal kultplats här! Eftersom vi i SSF har ett antal medlemmar som kartpendlar, dvs. mäter med pendeln direkt på en karta, så ger vi nu alla som kommer till årsmötet en möjlighet att få mäta i förväg och bifogar därför kartan över Flämslätt. Ni som aldrig kartpendlat förut: det skadar aldrig att försöka! Det finns många sätt att göra det på, t. ex. kan du låta ena handens pekfinger röra sig sakta över kartan och be pekaren/pendeln, som du håller i andra handen, göra utslag där det du söker finns, t. ex. starka energier i området. Genom att föra fingret

över kartan på samma sätt som när man går och söker en linje, dvs. fram och tillbaka över kartan upprepade gånger, så kommer du att märka att en del av energierna kanske går som i linjer och du kan rita ur hur de går. De viktigaste teknikerna vid pendlning är att vara djupt avslappnad när du testar och inte ha en förutfattad mening, dvs. tänka och därmed tro att linjen går i en viss riktning. Låt pekaren/pendeln sköta

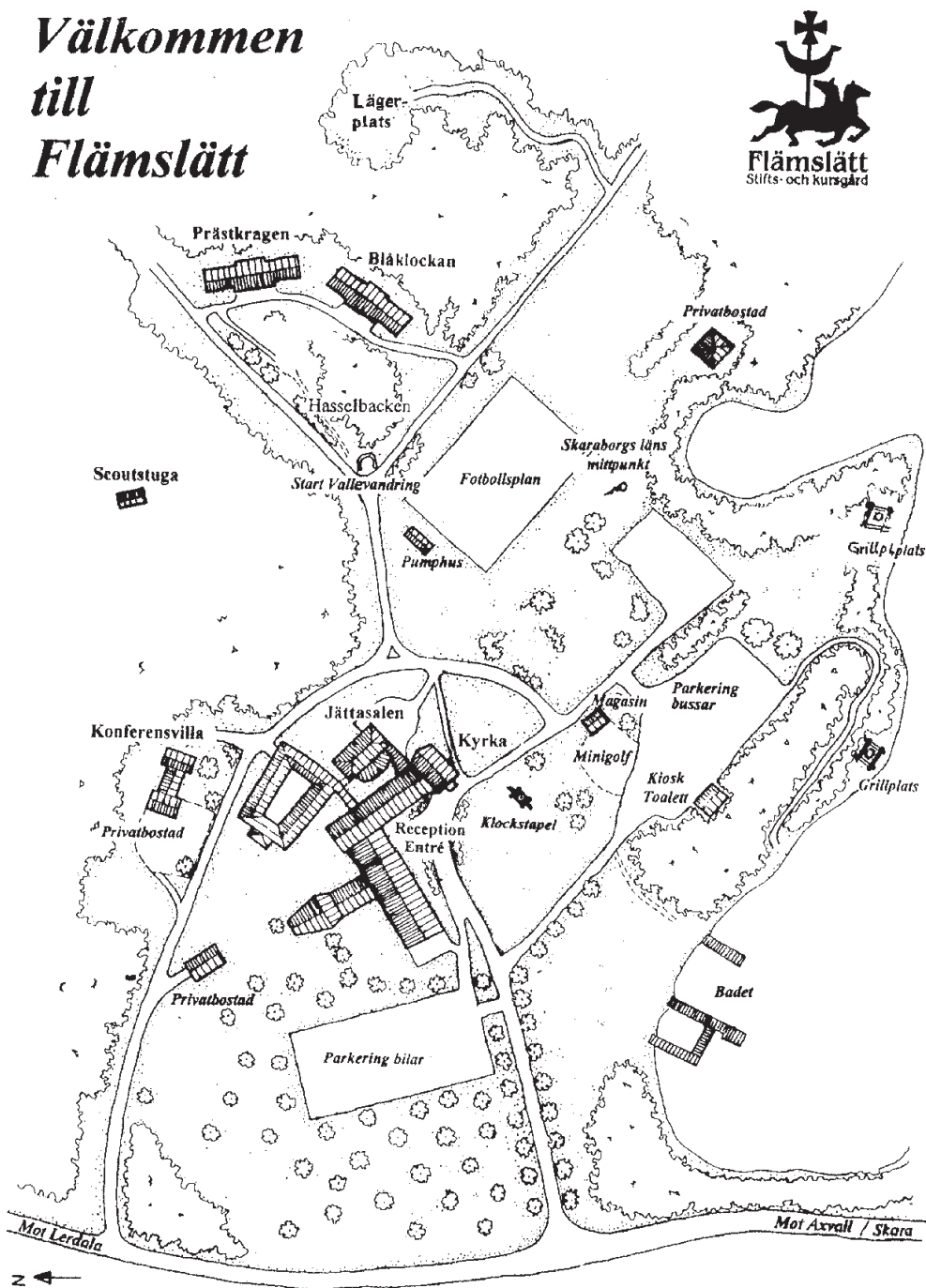
det jobbet! När vi sedan kommer till Flämslätt så kan vi gå och mäta på platsen och se om vi kartpendlat rätt.

Årsmötet är som vanligt fyllt med föredrag, kurser och utflykter. Vi ska bl. a. till Ekornavallen, som är en av landets mäktigaste fornminnesplatser. Där finns massor med stora

resta platta stenar, en stor megalitgrav, en bronsåldershöj, treuddar m.m. På Uppsa kulle, dit vi också ska åka, har jag tidigare varit med om en av de mest spännande saker som hänt mig på slagruteutflykter! Vi måtte på en mycket speciell energi där. Mer om det i en annan artikel eller i Flämslätt. Hoppas vi ses på årsmötet.

Eva Svensson

Välkommen till Flämslätt

CHAKRANÄT

Arne Groth är en av Sveriges främsta slagrutemän. Här följer femte delen av en intervjuserie Eva Svensson gjort hos Arne.

Eva: Skulle du vilja berätta om chakranäten

Arne: Jag kom först i kontakt med mjältchakranätet, som är kopplat till mjältchakrat. Det är chakrat som sitter lite till vänster (mellan naveln och höften). Mjältchakrat är som ett batteri för hela chakrasystemet, som ett åttonde chakra. Det var 1975 jag träffade Gösta Häger och vi bestämde oss för att gå ut i skogen för att leta efter de rutnät vi läst om bl. a. hartmann. Vi gick och sökte norr-söder och fann ett rutnät som hade ett mått med ungefär 185 cm mellan linjerna och det stämde inte med det vi hade läst. Vi märkte att om vi stod i en korspunkt på nätet och tittade mot öster så blev vi lite vingliga och var lätta att påverka. Det var nästan som om man trillade omkull. Det var först senare jag kom underfund med att det där hade med mjältchakrat att göra.

Eva: Hur kunde du hitta den kopplingen?

Arne: Jo, det visade sig att den här mannen kunde påverka en kompass med händerna när han gjorde "si så här", dvs rörde sina händer ovanför kompassen, som om han försökte göra healing på den. Utslaget på kompassnålen blev ännu starkare om detta gjordes när han stod på en mjältchakra-korspunkt. Och det hör till historien att detta vara något som hände en gång i månaden, när månen var halv och kommande. Då hade han sina "magnetiska dagar" när han kunde leka med kompassnålen.

Sedan fortsatte jag att leta på egen hand och fann ett större chakranät som hade samband med hjärtchakrat, med 193 cm mellan linjerna. Detta har tagit lång tid och det har varit mycket traskande i ensamheten innan jag så småningom har hittat storleken på samtliga chakranät och deras rutstorlek. Alla data finns i mitt kompendium "Slagrutan avslöjar naturens hemligheter". Det blev så speciella siffersamband, och det syntes av dem att det var något speciellt som jag hade hittat.

Nu visade det sig att jag kan påverka näten om jag "spelar". Antingen kan jag

"spela" på tongeneratorn eller klippa till trådar och göra spolrar av rätt längd på ett speciellt sätt. Om jag lägger en trådspole av viss längd på t. ex. hjärtchakrat så bildas det ett flöde av samma hastighet som "dansar" i tråden. Då får jag fram toner som går ut ljudlöst, ett chakraflöde som åker fram och tillbaka i den lilla spiraltråden, som jag har lagt på en chakrapunkt. En sådan punkt kan jag hitta på kroppen eller på marken, dvs. chakranätets korspunkter på marken.

Mjältchakranätet är speciellt, för storleken är sådan att det går 125 ggr 125 rutor av det på botten av Cheops-pyramiden. Mjältchakranätets storlek är 185,3 cm mellan linjerna. Egentligen ska det vara lite mindre, men det är en längre historia som det står om i kompendiet.

Så här kan jag tänka mig att tonen bildas i naturen. Det är ett samspel mellan ton och nät:

Vi säger att nätet finns och jorden snurrar. Jag sitter ute i världsrymden med ett långt metspö och med spetsen på spöt så "spelar" jag på det här mjältchakranätet när jag åker förbi där, dvs rör på varje linje som passerar när jorden snurrar. Det blir precis 250 slag/knäppar per sekund om jag siktar på ekvatorn.

Jag kan ju inte testa det praktiskt (fniss...), men detta är teoretiskt och jag har provat allt möjligt. Om det är så vid ekvatorn så måste jag multiplicera med cosinus för breddgraden för att få rätt ton om jag spelar med metspöt lite längre norrut eller söderut på jordklotet. Jag kan på konstgjord väg göra sådana toner som motsvarar det där spelandet med metspöt på olika breddgrader. Det visar sig att folk reagerar väldigt kraftigt, om jag spelar den rätta tonen för dem vid en bestämd breddgrad. Jag spelar mjältchakranätets Umeå-ton i Umeå och Malmö-tonen när jag håller föredrag där. Reaktionen blir likadan, man upplever en chakraförstärkning. Mjältchakranätet har ju samband med de övriga chakranäten så man upplever en allmän

upp-piggande effekt. Mäter man med slagruta så ser man att mjältchakranätet då blir bredare. Detta kan jag åstadkomma antingen genom att med tongenerator spela rätt ton eller genom att använda en spole av rätt längd koppartråd. Jag använder isolerad koppartråd som jag klipper i exakt rätt längd för breddgraden och för det chakras ton som jag vill spela. Trådarna snurras ihop på ett speciellt sätt med ändarna åtskilda.

Eva: Handlar det om breddgraden där man bor eller där man råkar befinna sig när man mäter detta?

Arne: Normalt gäller detta där man befinner sig, men jag har märkt positiva samband om jag t. ex. spelar Umeå-tonen för någon som bor i Umeå men är på tillfälligt besök i Stockholm. Så man kan väl tänka sig att man kanske på något sätt är märkt av den breddgrad man är född eller bott länge på. Men den starkaste effekten får jag om jag t ex i Stockholm spelar Stockholms-frekvensen för en infödd Stockholmare.

Eva: Vad har man för praktisk användning av detta?

Arne: Det är något jag inte vill säga för mycket om, för det finns spelregler här i världen om att man t ex inte ska hålla på att laborera för mycket med t ex chakrorna. Just här kan vår okunnighet ställa till betydligt mera trassel än vad det gör på kanske något annat område. Men däremot kan det vara nyttigt att känna till att världen ser ut på det här sättet innan vi börjar sända ut diverse olika frekvenser i etern. Det är ju opraktiskt att skicka en massa människor till sjukhuset i onödan.

Eva: Arne, nu har du berättat om de allmänna/kollektiva chakranäten. Men du har ju sett att det även finns privata eller personliga chakranät, kan du berätta lite om dem?

Arne: När jag gör healing på en person så bildas det när jag fått bra kontakt, liksom en sfär omkring den personen och det börjar hända saker i denna "lilla

CHAKRANÄT

fortsättning

världen". I mångt och mycket en kopia av det som händer i den "stora världen". Och då kan jag börja pröva mig fram till var chakrafrekvensen ligger någonstans för den här personen i den här "lilla världen". Då finner jag att det stämmer inte riktigt. Det kan skilja rätt mycket från den kollektiva / gemensamma chakrafrekvensen. Avståndet mellan linjerna är i det personliga chakranätet ofta lite mindre och kan skilja sig med upp till 10-15 grader från att gå direkt i norr-söder respektive väster-öster.

Eva: Mäter du då frekvensen eller var linjen ligger på marken?

Arne: Det är båda delarna.

Eva: Hur långt ligger det personliga respektive kollektiva nätet från varandra?

Arne: Det kan vara hur mycket förskjutning som helst. Genom att titta på detta privata nät kan man se resultatet av healing och man kan innan dess se vilken sorts healing man bör välja. Psykiska problem är ofta knutna till ett visst chakra, kärleksproblem till hjärtchakrat, kommunikations-problem till halschakrat osv. Om man tittar på ett problem, som är knutet till halschakrat, och då mäter personens personliga halschakranät, så finner jag att halschakra-linjerna då är lite väl smala.

Eva: Hur breda brukar de olika linjerna vara?

Arne: Mjältchakralinjens bredd kanske ligger på 15-17 cm. Hjärtchakralinjen kan vara upp till 40-50 cm. De kollektiva linjerna är smalare än de enskilda linjerna. Hjärtchakralinjen representerar snittet av personens alla chakror och bredden ger ett visst mått på tillståndet hos den människa vars nät man studerar. Om det är smalt brukar det sammanfalla med att de har det ganska jobbigt psykiskt. Om de t ex är inne i en depression kan det synas tydligt.

Eva: Har du sett fler sådana här samband?

Arne: Ja, jag har sett att personer med kommunikationssvårigheter har smalare linjer på sitt halschakranät. Men jag kan även mäta framför en person och fråga vilket chakra som är i obalans och då får jag "napp" på halschakrat. Om jag med tejp sätter en blå sten på halsen så åker chakralinjens bredd ut.

Eva: Kan det hjälpa att placera stenen på halschakrapunkten, dvs där linjerna korsas?

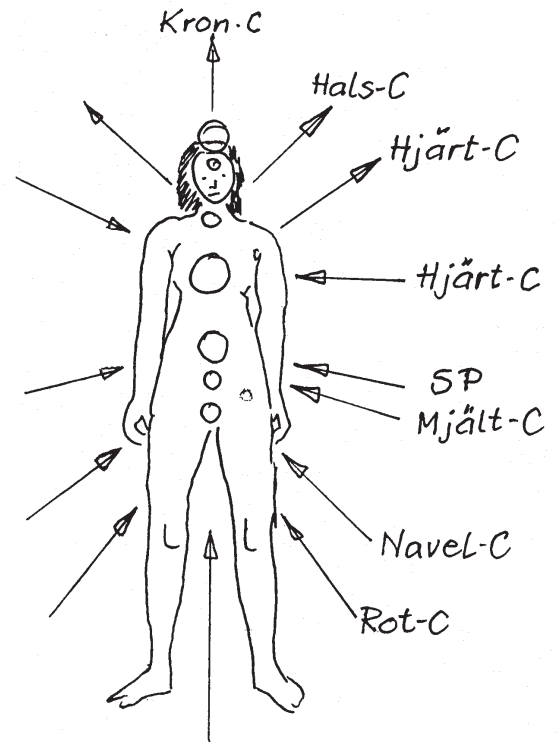
Arne: Ja, det kan också hjälpa. Men på sikt är det bästa att man skaffar en sten av rätt sort och placerar den på rätt chakra på kroppen. Jag tycker inte om att klippa till tråd-längder och göra spolar som passar personen med avseende på breddgrad och chakra osv, då måste man ha personen under uppsikt så att man kan följa upp resultatet. Det skulle nog inte fungera utan väldigt mycket jobb att t. ex. ha 10 personer under ständig uppsikt och sedan tala om för var och en när något händer och någon sten ska ändras osv... Men detta är ju praktiska användningar av chakrakunskap och den är än så länge ofullständig. Det behövs mera försök.

Eva: Har du märkt att t ex bara norr-söder-linjen smalnar av?

Arne: Nej, det har jag aldrig sett, men det kan ju även bero på att jag inte alltid varit tillräckligt observant.

Om en person ligger på marken och jag vill undersöka chakrorna, så kan jag gå runt personen. Nu visar det sig att det från chakrorna går ut 14 linjer. Är då linjerna till halschakrat betydligt smalare än de andra linjerna, så kan man se att här är något som inte är riktigt bra. Ett trix för att mäta detta lättare är att sätta en stor bergkristall under mitt bälte så att den riktas över mjältchakrat, för då blir jag känsligare. Arne fnissande: det är min katt som jamar så högt (det hörs på bandet så att det nästan överröstar

oss). Katten verkar vara väldigt intresserad av det här chakreresonemanget... Det här med att förstärka svaga linjer upptäckte jag egentligen när jag försökte mäta vilda djurs spår i skogen. De spåren är så smala att de nästan bara är som streck på marken.

Eva: Har du några synpunkter på om hur man skall heala någon på bästa sätt. Ska det göras på den personliga eller allmänna chakrapunkten? Jag har ett exempel på en tjej som hade haft halsont i 14 dagar, men sedan jag placerat henne på hennes halschakrapunkt så försvann det halsonda efter 5 minuter, och det kom inte tillbaka.

Arne: Jag tror att man ska använda sin intuition för att få alternativ och sedan fråga vad som ska göras eller om man ska strunta i alltihop (fniss). T ex kan ju en infektion vara kopplad till hela kroppen eller andra delar av kroppen än kring det chakra där man fått utslag. Det är svårt med regler kring detta. Jag tycker nog att man kan börja testa på den personens egna halschakrapunkt, om det är detta chakra man hittar obalans i. Sedan kan man ju testa om

CHAKRANÄT

fortsättning

personens aura reagerar positivt för det man gör genom att mäta storleken på den med slagruta. Då kan man fortsätta med att låta personen stå där, annars får man ju prova med några andra sätt att påverka chakrorna... Det finns vissa mineral som knyter an till vissa chakror. Om jag hittar en obalans på bukchakrat och har den passande mineralen, kan jag lägga mineralet ovanpå en bergkristall. Jag håller den en bit framför kroppen och siktar på hjärtchakrat, men effekten blir att den läkande frekvensen på något sätt ändå hoppar över eller delegeras till bukchakrat, sedan får man kontrollera att det också blev bra för de andra chakrorna genom att mäta på dem. Det är ett litet knep som det kan vara bra att känna till.

Eva: Hur testar du det?

Arne: Man kan mäta effekten direkt på personen, som när jag sökte obalansen. Jag kan även mäta på auran att det hänt något positivt, vilket får den att öka i storlek.

Eva: Vilka mineraler pratar du om för de olika chakrorna?

Arne: Lite exempel kan vara: Turkos för halschakrat. Ametist för pannchakrat. Blodstenen för de lägre chakrorna. Bukchakrat kan aktiveras kraftigt av tennsten. Det är från bukchakrat man lägger de s.k. PSI-spåren, för att leta efter olika saker. Om man sätter på sig orangefärgade glasögon (bukchakrats färg) blir det svårare att hitta kanterna på PSI-spåret. Jag håller på att undersöka lite ifall shamanerna, som hade med jägarfolk att göra, sökte sig till platser där man kan stärka detta chakra. Detta kan ha varit en anledning till den tidigaste användningen av tennstenen.

Eva: Hur tror du att shamanerna gjorde?

Arne: De behövde bara lägga tennstenen mot sig så såg de klarare, genom en inre syn som antagligen sker med chakraspårens hjälp, var maten och näringen de sökte efter fanns. Det kan

även nu ha inkarnerat människor med känsligt bukchakra, men då blir de samtidigt känsliga för elektriska störningar. Jag har råkat stöta på några som är extremt elöverkänsliga och de blir alldeles förfärade om man råkar plocka fram tennsten. En gammal shaman var ju inte "gjord" för elektriska ledningar.

Eva: Du har pratat om att när man dör så händer det saker med chakralinjerna.

Arne: Hjärtchakralinjerna blir smalare och smalare när man närmar sig döden och när man dör försvinner det personliga hjärtchakranätet.

Eva: Vet du vad som händer med de andra chakranäten då?

Arne: Jag har inte kollat så mycket. Men kronchakranätet är normalt ca 70-80 cm brett när man lever, men det kan bli mer än meterstort när man dör.

Eva: Jag vet att du har berättat om din mormor och hennes kronchakranät.

Arne: Jag har mätt mina föräldrars och mormors kronchakranät och funnit att de legat kvar väldigt länge med extra stor bredd efter deras död. Nu har jag inte mätt mammas och pappas nät på länge, men min mormor dog 1950 och där märkte jag att linjerna plötsligt hade återkommit, och fått de där smala måtten som man har när man lever. Jag gjorde ett försök här hemma med bergkristall och slagruta för att försöka ta ut en bäring (riktning), som jag prickade ut på kartan. Sedan förflyttade jag mig till ett annat ställe, ca 5-6 mil härifrån och tog ut en ny bäring där, som jag lade in på kartan. Min mormor var född i Storfors i Värmland och hon hade en del av släkten i Råda häruppe. När jag skrivit upp kompassriktningarna visste jag inte alls var de ev. skulle skära varandra. När jag lagt in de båda bäringarna jag hittat på kartan, fick jag se att linjerna korsade varandra i Råda, där de fanns släktingar till min mormor. Och jag tänkte, kan det vara så att det i Råda sitter något litet barn och leker, och barnet var en gång

min mormor? Men då kom ju snabbt tanken, att om jag åker till Råda och ligger och kikar efter nya bäringar till någon sandlåda och så kommer någon och undrar varför jag är så intresserad av barnen där och jag sanningsenligt svarar: "Jo, jag söker min mormor!" Det skulle ju inte göra situationen bättre så att säga... fniss... så det projektet ligger nere.

Eva: Vet du hur lång tid det tog innan från det att hon dog tills hon ev. föddes igen?

Arne: Nej, det vet jag inte, detta har jag inte kollat kontinuerligt. Och jag har inte märkt att min mamma eller pappa har fått ändrade kronchakranät. Detta är ju ganska svåra saker om man ska försöka få det att passa in i vår inlärd världsbild med elektroner och annat. Jag har tagit ut kronchakralinjer på autister och förståndshandikappade. Hos autisterna ser det ut som om de inte inkarnerat fullständigt utan hänger någonstans mittemellan världarna.

Eva: Hur ser du det?

Arne: De har för breda kronchakralinjer. Enligt det vi sagt tidigare är de alltså inte riktigt inne i det mänskliga tillståndet. Andra s. k. förståndshandikappade fann jag att de hade ovanligt smala kronchakralinjer. Det kan tyda på en liten personlighet eller att de är mer "jordbundna" än man normalt bör vara, den andliga delen är förkrympt. Men det är bara en liten början av någonting som kan studeras vidare.

Mer info och chakranät:

I nästa nummer av Slagrutan kommer den sjätte artikeln som handlar om kronchakranätet och regression.

Arnes kompendium kan beställas direkt av Arne. Telefon 0563-30202.

Arnes hemsida: <http://arnegroth.has.it>

SKÅNSKA "KÅSOR"

av Bertil Sjödin

Med "kåsa" menas 2 st stenrader ut från strand med ca. 4 -5 m avstånd från varandra.

Som framgår av bif. Fotografi så är stenen längst ut på vänster sida litet större än övriga.

Det förvånade mig länge att kraftlinjer från alla håll samlades vid stenen.

Även om man gick ut i havet så gick linjerna till sagda sten. Det hela förblev en gåta tills jag kom i kontakt med Bo Israelsson, Brösarp, som hade haft liknande problem på Österlen ända tills han började tala med en fiskargubbe härom. Denne "ryckte till" då det fördes på tal, som om det hade rört sig om en yrkeshemlighet.

Förklaringen var den att fiskare före varje båtutfärd – i synnerhet före oväder – ställde sig vid båtens sida på den större stenen för att ladda upp sig och få större aura och därmed större styrka och uthållighet på havet. Observera även de intressanta stenraderna en bit utanför stranden. Finns det något liknande någon annanstans?

Bertil Sjödin

OM JORDSTRÅLNINGENS VERKAN

av Bertil Sjödin

En tidigare, tyvärr nu avliden, medlem, berättade att han en gång vid besök på lasarettet i Halmstad skulle få blodtrycket kontrollerat.

Trycket visade sig emellertid vara oväntat högt, vilket varken han eller sjuksköterskan kunde förstå. Han kom då att tänka på att kontrollera om han satt i ett kryss eller ej. Då svaret blev jakande flyttade han sig och tog om provet varvid blodtrycket blev normalt.

Han gick sedan och kontrollerade jordstrålningsförhållandena i en sjuksal strax intill, varvid kryss konstaterades i ett par sängar.

Sjuksköterskan svarade då: Oj då, då förstår jag varför så många går bort från oss i just de sängarna. Man frågar sig då ängsligt: hur många sådana sängar finns det uti landet ??

Placebo påverkar hjärnans svar på smärta

ur Göteborgs Posten 2004 02 20

Det är forskare vid Ann Arbor och Princeton i USA, som nu bekräftar vad svensken Martin Ingvar och hans grupp tidigare visat, men då med PET-kamera.

Amerikanerna har använt funktionell magnetkamera för att se hur blodflödet ändras i hjärnan på frivilliga. Dessa utsattes för ofarliga men smärtsamma elchocker eller hetta. När de trodde att man lagt en smärtlindrande salva på armen, skattade de smärtan som lägre och man såg också lägre aktivitet i hjärnan..

Med magnetkameran kan man se var i hjärnan blodkärl vidgas, var extra syre levereras eller andra kemiska förändringar sker, vilket är tecken på ökad aktivitet.

Läkare har länge vetat att placebo får patienter att känna sig

bättre. Men man har inte förstått varför det fungerar, om hjärnan verkligen påverkas.

Med hjälp av PET-kameran visade professor M. Ingvar för två år sedan att man kunde påverka hjärnans eget smärtlindrande system med placebo, att det var de så kallade opiat-receptorerna som användes, alltså samma som morfin andra opiater spelar på.

Forskarna i USA visar att nedre delen av pannloben är det område i hjärnan som aktiveras av placebo, alltså av själva förväntan på smärtlindring, och att detta i sin tur leder till minskat aktivitet i hjärnbarkens känselcentrum.

Studierna presenteras i Science.

HUR MAN FINNER ETT GAMMALT GLASBRUK

För en tid sedan var Göran och jag i Släggarp, strax öster om Halmstad och sökte efter ett gammalt glasbruk som flyttats därifrån i början av 1700 talet. Där finns nu bara åkermark sedan hundratals år bakåt i tiden. Så småningom fann vi ytterväggarna av en stor byggnad och kunde fortsätta sökandet mera ingående. Vi hade många problem i början med sneda väggar och diagonalmått som inte stämde men kom snart fram till att det var currylinjerna som störde vårt sökande och efter det vi markerat dessa rutor gick arbetet lättare. Man hade tydligen tagit hänsyn till dessa linjer när man för ca 300 år sedan byggde glasbruket då de låg nära, men inte direkt i linje med väggarna. Det verkade som linjerna vridit sig några grader. Vi kunde så småningom hitta alla rum, innerväggar, glasugn, skorsten och en vindgrav som tydligen gått under markytan och in under glasugnen. Vi mätte även upp höjdmått på dörrar, fönster, väggar, glasugnen, mm. Forskare från bygden deltog och kunde delvis verifiera våra upptäckter. Måtten och uppgifterna har jag matat in i publisherprogrammet på datorn och en glasbruksexpert som tittade på skissen förklarade att han mycket väl skulle kunna framställa glas enligt densamma.

Jag själv började för ca 10 år sedan intressera mig för slagrutan och kunde då få den att reagera på metall-föremål jag lagt ut på marken. Ödet ordnade det så att jag kom med i ett skogsluffargång, där jag för första gången träffade Göran Lindström och berättade om mina förehavanden för honom. Jag hade då ingen aning om att Göran var en mycket kunnig slagruteman. Han har lärt mig grunderna och hur man skall förhålla sig till den gåvan man fått. Till att börja med fick jag enkla uppgifter, som då, för mej, tycktes omöjliga, men när jag provade dem hemma så fungerade det. Det händer ofta att Göran ringer och ger mej nya uppgifter efter hand som jag lär mig de gamla. Bättre läromästare och mentor kan jag inte tänka mej. Nu för tiden använder vi varandra som bollplank och provar ständigt nya saker och experiment. Vi har kommit fram till att det är i stort sett bara fantasin som sätter gräns för vad man kan uträtta med slagrutan, den har dock en begränsning, den har inte med pengar och spel eller dobbel att göra.

Alvar Hansson
Mältvägen 2 30265
Halmstad
E-post.
alvar.hansson@tele2.se

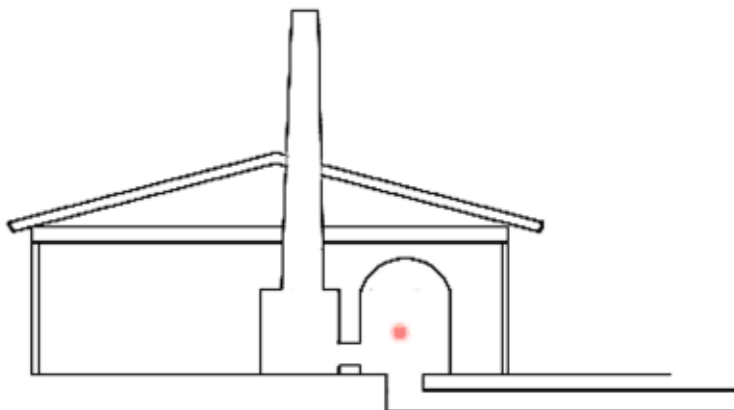

Foto: Håkan Håkansson

Göran Lindström t.v., Alvar Hansson t.h.

Bild 2. Skiss över glasbruket efter arbete med slagrutan. Vindgraven slutar vid en bäck ca.20 meter från ugnen. Luft till ugnen kom in via vindgraven som var en ca 20 m lång tunnel i marken.

Bild 3. Tvärsnitt genom glasbruket. Vindgraven kommer in under glasugnen via en ca 20 meter lång tunnel under marken.

INBJUDAN OCH KALLELSE

SVENSKA SLAGRUTEFÖRBUNDETS KONVENT 2005

Nu tycker säkert en och annan av Er ”har styrelsen nu blivit högfärdig”
- som måste ta till så komplicerade ord!

Allt för många har under dom gångna åren tagit fel på mötets arrangemang och själva årsmötet. Det var därför vi gärna ville ha ett annat namn för vårt möte under Kristi Himmelfärdshelgen - då skulle det äntligen bli lättare att hålla reda på när själva årsmötet avhålls.

Inbjudan gäller alltså i fortsättningen det som skall heta KONVENT och kallelsen gäller självklart enbart ÅRSMÖTET.

Förslag för namngivning vi diskuterade:

- TING** ett bra namn tyckte vi först, men ack det bör användas i samband med rättegång och lagstiftning och förr var det dessutom enbart män som fick delta. Det passade ju årsmötet - men enbart män??
- KONGRESS** samlar representanter för att fatta demokratiska beslut för t.ex. ett parti. Vi har inga representanter men ett stort antal medlemmar.
- KONVENT** samlar alla medlemmar i en intresseförening för att fatta gemensamma beslut - så det fick bli konvent.

KALLELSE TILL ÅRSMÖTET

Tid: Lördag 7 maj 2005 kl. 15.00

Plats: Flämslätts stifts- och kursgård, Flämslätt

Vackert belägen bland sjöar, ängar, och mjuka kullar.

Ca. 20 km från Skara och 25 km från Skövde.

Samlingssalen

INBJUDAN OCH KALLELSE

Ur programmet:

OBS: detaljerat program kommer hem i din brevlåda

Matsalen

Kurser:

- Att arrangera egna informationsdagar för allmänheten - tips och övning *Eva Svensson*
- Bovisskalan för den som inte har använt den förut (tag med pendel) *Rolf Heinemann*
- Bovisskalan för alla som har använt den tidigare (fortsättning). *Rolf Heinemann*
- Frekvensmätning - att bestämma jordstrålningslinjernas frekvens *Åke Pihlgren*
- Utflykt till Upsala och riksberget *Werner Lindblom*
- Trumresa - en schamansk metod *Helena Frykstrand*
- Skapa nyttiga, välgörande och personliga symboler *Lilian Carlsson, Ralph Andersson*
- Egenvård - många goda råd till ditt dagliga liv *Gunnar Edvardsson*

Föreläsningar:

- ✦ Tidsåldrar, kunskap och mystik under forntiden *Lars Bägerfeldt*
- ✦ Utflykt till Ekornavallen med gånggrifter, treudd och hållkista, domarringar och resta stenar *Lars Bägerfeldt*
- ✦ Elektromagnetisk strålning, 3G-master och hälsorisker *Kalle Hellberg*
- ✦ Ideomotoriska rörelser *Eva Svensson*
- ✦ Arne Groth's senaste upptäckter
- ✦ Vardagens hälsa och ohälsa *Cindy Stoa*

Seminarium: - VATTEN - kom och redovisa dina erfarenheter om hur man tar ut brunnar, bestämmer vattendjup, kvalitet, och vattenmängd.

Debatt: - Vad vill vi med SSF? Vilken målsättning har vi?

Övrigt: - Medlemmar har själva korta inlägg (den här gången har extra tid reserverats)

Kyrkan

VÄRLDENS ÄLDSTA LABYRINT ?

av John Kraft

Artikeln publicerad 2005-01-29 Västmanlands Tidning

Inget annat land har så många bevarade labyrinter som Sverige. Här finns mer än 300 kända labyrintformade stensättningar.

Finland kommer god tvåa med drygt hälften så många.

Det är omöjligt att säga hur gamla figureerna är, men de flesta labyrinter som överlevt i Sverige och Finland verkar vara rätt sena, många har genom analys av lavtillväxten på stenarna kunnat dateras till 1500-talet, 1600-talet eller 1700-talet. Men det finns också ett 20-tal svenska labyrinter som kan misstänkas vara väsentligt äldre, från tiden omkring Kristi födelse eller ännu äldre. De ligger i hjärtat av gamla bygder, ofta i karaktäristiska höjdlägen och i anslutning till förkristna gravfält. En av de vackraste, som bevarats väl, finns i Tibble i Badelunda. En kopia av den pryder stensättningen framför VLT-huset. Idén bakom de nordiska labyrinterna har med all sannolikhet kommit från söder. I Medelhavsområdet finns många bevarade labyrintbilder, bland annat i hållristningar som brukar anses vara 2 500-3 000 år gamla eller möjligen ännu äldre. Men bruket att konstruera labyrinter av den karaktäristiska vinkeltypen, som är så vanlig i norr, tycks ha upphört i Medelhavsområdet ungefär vid tiden då det romerska Imperiet breddade ut sig. Innan dess måste alltså labyrintidén ha vandrat norrut.

Hur gamla är då de äldsta labyrinterna? Den äldsta säkert daterade figuren finns på en liten lertavla från Pylos på Peloponnesos i Grekland. På ena sidan finns en labyrintfigur och på den andra sidan text av typen Linear B. Lertavlan kan dateras till omkring 1200 år före vår tideräkningens början. Det är bronsålder och ungefär vid tiden då det trojanska kriget ägde rum, om det nu alls har ägt rum.

Det finns några labyrintristningar i Medelhavsområdet som skulle kunna vara äldre. Men det är svårt att finna stadiga belegg för dateringar som går längre tillbaka än 1200-talet före vår tideräkning. Därför brukar man räkna med att labyrinterna uppkommit någonstans i Medelhavsområdet och att det skett redan på bronsåldern eller tidigare.

Men en ny upptäckt av en spännande hållristning håller nu på att omkullkasta alla tidigare föreställningar om labyrinternas ålder och ursprung. Den nyupptäckta hållristningen finns i Goa i Indien.

Den ser ut att vara mycket gammal.

För några år sedan kallades chefen för Goas myndighet för arkiv och arkeologi, P. P. Shirodkar, ut för att inspektera en bergvägg uppe i Goas bergstrakter, på en plats som nog ganska väl motsvarar beskrivningen "in the middle of nowhere". Den uttryckningen visade sig vara en riktig vinstlott.

Sedan hela bergytan frilagts framträdde ett drygt hundratal figurer, de flesta djur men också en del människor. Där fanns bland annat en labyrint av den karaktäristiska typen med åtta vallar, som är känd i yngre upplagor över ett stort område från den europeiska Atlantkusten i väster till Sumatra i öster. Men den här labyrinten verkar sällsynt gammal. Jag besökte platsen uppe i bergen för några veckor sedan. Hållristningen ligger i ett kargt område, där lateritberg i dagen dominerar. Det är trakter som inte kan ha lockat tidiga bönder. Och ristningsmotiven har ingen anknytning till lantbruk.

Allt tyder på att det är jägare/samlare som gjort ristningarna. Och i så fall når man tillbaka till tiden före jordbrukets införande, som i denna del av Indien brukar sättas vid 2 500 år före vår tideräkning.

Detta betyder att man sannolikt ristat labyrinter i Indien för mer än 4500 år sedan! Kanske mycket tidigare än så. Det betyder också att det kan vara dags att tänka om beträffande labyrintmotivets uppkomst. Just nu ser det i alla fall ut som om Indien är en hetare kandidat än Medelhavsområdet i sökandet efter labyrintfiguremas "urhem".

John Kraft

Foto: John Kraft

Svår att gå vilse i. Den nyupptäckta labyrintristningen i Goa, Indien, kan vara mer än 4 500 år gammal.

Laterit = Bauxit (aluminiummalm)

TSUNAMIKATASTROFEN och PSI

Hans Liljeson

Annandagens dröm

En smal brygga sträcker sig ett tjugotal meter rakt ut från den soliga havsstranden. Utmed bryggans ena sida trängs en mängd förtöjda småbåtar som häver sig i dyningarna från havet. Miljön är sydländsk. Från strandvegetationen under träden bakom mig har jag gått ut på bryggan. Ingen människa syns till.

Jag upptäcker då ett oljefat, en plåttunna som flyter i vattnet alldeles utanför raden av båtar. Egentligen är det en tunna fullpackad med sill. Med god fart driver tunnan iväg med vattnet som just börjat strömma utåt i riktning mot havet. Jag känner att jag måste ingripa. Fortsätter ut på bryggan i hopp om att hinna ifatt tunnan för att kunna bärga den upp i någon av båtarna. Förgäves. Tunnan försvinner ut och jag vaknar med bultande hjärta. – Klockan är halv fyra på morgonen här i Sverige. Det är Annandag jul 2004. Före drömmen och detta klockslag har jag haft en extremt orolig natt med flera uppvaknanden och svårigheter att somna om. Jag som annars har förmånen av djup och oavbruten nattsömn.

Vid frukosten berättade jag om drömmen. Man tyckte inte att den verkade egendomligare än andra som jag genom åren delgivit omgivningen. Veterligen hade jag inte varit utsatt för några händelser eller intryck i decembermörkret som kunde tänkas ge upphov till en scen som den just beskrivna. När jag fick höra talas om den ohyggliga katastrofen genom TV-nyheterna senare på annandagen kunde jag emellertid inte undgå att spekulera över ett eventuellt samband med mina upplevelser under den gångna natten.

Jordmagnetismen varnar

Frånvaron av ett effektivt varningssystem mot tsunami-vågor i katastrofområdet gjorde människor och djur till hjälplösa offer för den våldsamma kraft som naturen här utvecklade. Frågan kan ställas om inte naturen själv inför sådana katastrofer har någon form av varningssystem, låt vara av tämligen subtilt slag. Enligt forskare och uppgifter i media ”svängde hela jordklotet till” vilket innebar att jordaxeln påverkades av den enorma energi som alstrades. Det torde inte vara ett alltför djärvt antagande att allt detta medförde momentana förändringar i jordens magnetfält och dets riktning. Vi vet att djur känner av även små förändringar i detta magnetfält, ett förhållande som kan tänkas förklara rapporter om att elefanter och andra djurarter i signifikant omfattning på något sätt oroades av förändringarna och hann söka skydd inåt land innan tsunamivågorna nådde kusterna.

Biomagnetiska verkningar

Även människor reagerar på variationer i jordens magnetfält, exempelvis i form av ändrade muskelspänningar när vi går med slagruta. Allvarligare är att även små variationer i

jordmagnetismens styrka och riktning kan resultera i att vissa sjukdomstillstånd förvärras, t.ex. migrän, reumatism och högt blodtryck (*Aleksandr Dubrov: The geomagnetic field and life, 1972*). Man kan sålunda lätt föreställa sig att annandagens globala förändringar i magnetfältet kan ha haft direkt fysisk inverkan på människor oavsett var på jorden de befann sig. Sovande personer kan därvid ha blivit väckta av kroppsliga obehag, detta även om de inte behövde sätta sig i säkerhet.

Sista varningen

Till de skisserade biomagnetiska verkningarna kommer några parapsykologiska aspekter vid analys av själva dröminnehållet. Självt har jag aldrig tidigare hört talas om att en anstormande flodvåg föregås av att vattnet närmast stranden försvinner ut som vid ebb. Drömmen förmedlade således överraskande en verklighet som skulle kunna kallas ”sista varningen” till en oinvid. Vad gäller Thailand med tidsskillnaden sex timmar före Sverige inträffade denna sista drömvarning vid ”rätt” klockslag. Att den med sill packade tunnan drev till havs och försvann må i sammanhanget kunna uppfattas som en makaber symbolik. Impulsen och sedan misslyckandet att bärga tunnan kan ha haft ett budskap: Du är hjälplös och kan inget mer göra. Spring!

Sannolikt handlar det här om ett fall av ESP (*extra-sensorisk perception*). Inom psi-forskningen har sådana fall observerats många gånger ända sedan slutet av 1800-talet. ESP har definierats som ”utomsinnlig information i form av a) känslor, b) tvingande impulser att göra något, och c) tankar i ord eller bilder. Denna information kan komma i drömmar eller i vaket tillstånd.” (*R.A. McConnell: An Introduction to Parapsychology in the Context of Science, 1983*).

Titanic klassiskt exempel

ESP förekommer ofta i samband med stora katastrofer som t.ex. Titanics undergång 1912. Från den katastrofen har *Ian Stevenson* dokumenterat bl.a. följande fall: En kvinna i New York drömde samtidigt som katastrofen inträffade att hon såg sin mor på ett upprört hav i en fullsatt livbåt, som tycktes kunna sänkas vilket ögonblick som helst. Modern, som var en av dem som räddades från Titanic, hade köpt biljett i hemlighet för att överraska dottern med ett besök och dottern hade ingen aning om att hennes mor befann sig på en sjöresa.

Titanicfallet har inslag av telepati och är såtillvida ett klassiskt exempel på att starka känslor i samband med olyckor eller död kan ge upphov till s.k. biokommunikation över stora avstånd, ofta på natten och helt naturligt särskilt mellan närstående. Telepati brukar beskrivas som direktkontakt mellan två hjärnor men den utomsinnligt varseblivande behöver inte nödvändigtvis se eller på annat sätt uppfatta från vem informationen kommer.

TSUNAMIKATASTROFEN och PSI

Alternativ till telepatisk kontakt

Samtidiga inre synbilder från avlägsna katastrofer har å andra sidan också ansetts kunna skapas av psykisk energi som vid tillfället laddats upp i "det kollektivt omedvetna" som är gemensamt för hela mänskligheten. Som ett exempel hänförligt till denna, av *C.G. Jung* lanserade teori om "synkronicitet", har man nämnt Swedenborgs berömda syn i Göteborg av en samtidig stor brand i Stockholm 1759. Swedenborg kunde bl.a. berätta att en god väns hus just hade brunnit ned, vilket dock närmast tyder på telepatisk direktkontakt mellan den förmodligen chockade vännen och Swedenborg. Som en tredje möjlighet är det naturligtvis inte uteslutet att Swedenborgs syn kan ha berott på klärvoajant förmåga, som är en relativt ovanlig form av ESP men där erhållen information inte alls behöver ha sitt ursprung i någon samtidig mänsklig psykisk aktivitet på annat håll.

En sista hälsning?

Vad beträffar tsunamikatastrofen är det i skrivande stund inte möjligt att förklara ursprunget till annandagsdrömmen. Ingen identifierbar upphovsman till de tydliga synbilderna manifesterade sig. Eftersom telepatisk direktkontakt, såsom torde ha framgått av det föregående, är den "vanliga" formen av ESP i katastroflägen, befarar jag dock att det kan ha varit någon bekant i livsfara som på detta sätt förmedlade delar av sin egen upplevelse och sitt agerande.

När man nu äntligen offentliggjort namnen på de svenskar som saknas efter katastrofen, finns det kanske en möjlighet att så småningom bilda sig en uppfattning om någon av dessa personer kan tänkas ha varit upphovet till den för mitt vidkommande omskakande drömmen.

Bland alla slagruteintresserade borde det finnas flera som kan bidra med liknande iakttagelser och upplevelser i samband med katastrofen. Med erfarenheter från vårt intresseområde kan vi tillsammans fortsätta att öka kunskapen om människans villkor på vår osäkra planet.

Fred på Moder Jord

Vi vill ha fred på vår Jord

Hur skall vi få det?

*Jo, vi måste börja med oss själva,
var och en har ett ansvar.*

Tänka efter, hur vill vi ha det.

*Vill vi ha hugg och slag i ord och handling,
vara rädda, vilsna, ensamma och gråta.*

Nej, det tror jag inte.

Vi vill ha kärlek, glädje och gemenskap i våra liv.

Vad kan vi göra?

*Be om hjälp, att ta fram visheten och kärleken,
som finns inom oss.*

Vi kan förändra världen.

*Det är frihet och fred på Jorden,
Kärlekens Ljus lyser över Moder Jord.*

Olga Westlund

VILL DU LÄRA DIG KÄNNA AURAN ?

av Eva Svensson

Att lära sig känna auran med händerna är relativt lätt för de flesta. Börja gärna med att läsa om aurans utseende och egenskaper, t ex i Slaggrutans decemhernummer 2003, för det underlättar naturligtvis om man vet vad man söker.

Starta sen med att mentalt ställa in dig på det du ska göra:

Jag ska nu känna auran!

Gnugga gärna händerna lite mot varandra. Säg till dig själv:

Jag ökar känsligheten i händerna, för att lättare känna energierna i auran.

Är du ensam

För dina handflator mot varandra.

När de nuddar varandra känner du fysiskt den andra handen. Blunda gärna så upplever du känslan lättare. Koncentrera känslan till handflatorna.

Öka sakta avståndet mellan händerna någon centimeter.

När händerna nu är nära men utan fysisk kontakt kan du känna värmen från den andra handen.

Öka avståndet ytterligare tills du inget känner. Då går du sakta lite närmare med händerna igen tills du känner "något" i handflatorna. Det kan upplevas som t ex varmt, kallt, svagt stickande, som att nudda en uppblåst ballong, att dra händerna sakta genom vatten m.m. En del känner lättare då de sakta och med små rörelser "gungar" händerna in och ut, eftersom det är lättast att känna auran just vid gränsen mellan olika aurer. Förvänta dig inte att känna mycket, utan verkligen så pyttelite så du kan tro att du inbillar dig eller misstar dig! För att kolla att det pyttelilla du känner verkligen är auran och att det inte sticker i händerna därför att du hållit dem för länge i en jobbig ställning, så kan du vrida den ena handflatan helt om så att den är riktad ut i luften, bort från den andra handen. Då försvinner aurakänslan du hade i handen och det känns annorlunda. Prova skillnaden flera gånger.

Redan efter att ha övat vid 3 - 4 tillfällen så kommer du uppleva känslan starkare och därmed bli säkrare på vad du känner.

Har du någon person att testa på?

Lägg dina händer lätt mot den andra personens kinder. Då kan både du och personen känna värme och direktkontakten. Dra sakta bort händerna någon centimeter så du inte har fysisk kontakt, men så du känner värmen från kinderna. Fortsätt sedan att dra bort händerna ytterligare. För då och då tillbaka dem närmare kinderna tills du känner det motstånd som aurans ytterkant ger. Gunga sakta några centimeter fram och tillbaka där du tror gränsen är och känn efter. Första aurans gräns brukar kännas någonstans mellan 2 - 6 cm utanför kroppen. Andra auran slutar ofta 15 - 25 cm ut.

Vi kan känna med auran

De flesta vet inte att vi kan känna med auran, dvs. har känsel i auran. Vi kan känna vad som händer flera meter bort. Så när du övar genom att känna på en persons aura enligt beskrivningen ovan, så be personen blunda och själv försöka känna dina händer när de rör sig längre och längre bort från kinderna. Även här är det lättare att känna när någon rör vid aurornas respektive yttergränser än mellan dem. Gunga lite fram och tillbaka vid gränserna. Redan efter ett par minuter kan väldigt många, fast de blundar, märka när man tar på deras aura flera meter bort.

Man kan även stå bakom en person och mycket fokuserat nypa tag i auran och dra personen bakåt. Personen skall då stå avslappnad men inte se när man gör det. Ofta tappar han balansen när man drar och får ta ett litet steg bakåt för att inte trilla. Ibland kan man se att han står och svajar lite framåt och bakåt, beroende på om man drar just då eller inte. Orsaken till känsel i auran är troligtvis att vi förr i tiden hade behov av att kunna känna av eventuella fiender i vår närhet, dvs. känslan finns där för

vår överlevnad och var viktig förr i tiden. Många djur tycks också ha den. Hur många har förresten inte upplevt att de vänt sig om och sett att någon just stått och tittat på dem där bakom.

Andra tips:

Det är lättare att koncentrera sig på ovana svaga signaler om du stänger ute andra störande intryck, så blunda och försök att stänga av den yttre världens ljud.

Du kan öka din känslighet genom att programmera dig att det sker:

Blunda, ta några djupa andetag och koncentrera dig och tro på dig själv när du säger eller tänker tyst: "Nu ska jag öka min känslighet 10 gånger". Tänk på vad det handlar om och bestäm en siffra du anser rimlig. På våra kurser har åtskilliga börjat kunna känna auran efter att ha tänkt så. Kroppen är det i särklass känsligaste instrumentet, så möjligheterna är oant stora. Den som eventuellt sätter några begränsningar är du själv. Ett faktum som kan vara tänkvärt ibland.

Öva vidare

Fortsätt med att försöka känna efter hur de olika auraskikten känns.

Prova hur det känns på olika ställen runt kroppen. Är det kallare eller varmare eller bara "annorlunda" någonstans? Där finns ofta en obalans av något slag. Om någon har en fysisk skada eller bara ont på ett ställe, så passa på att fråga om du får känna där utanför i auran med din hand. Det kan bli ett "facit" på hur det känns vid obalanser. Det behöver dock inte alltid kännas så mycket i auran för att personen har ont, men oftast märker man det.

De flesta lär sig ganska snabbt att känna auran med händerna. Det är dessutom en av de s.k. övernaturliga förmågor, som man snabbast tränar upp. Har du hört det förut: Övning ger färdighet! Dessutom kommer du troligtvis relativt snart tycka att det är ganska lätt!

Eva Svensson

SYFTET MED UPPALLNING AV STENBLOCK

Supplement till "De flyttade flyttblocken" av Bo Westling

Fortsättning från föregående nr

NAVIGATION

På många håll på vår planet förekommer uppallade stenar, koncentrerade till olika platser - främst utmed kusterna. Så är också fallet med det stora flertalet av de uppallade flyttblock som förekommer i Sverige. Kustområdena har emellertid hela tiden flyttats vartefter den tunga, flera

Djurgården, går en riktad linje. En annan riktad linje stryker utefter Djurgårdens östra udde, Blockhusudden, och över ett där befintligt, stort granitblock liggande i vattenbrynet. De båda linjerna sammanstrålar i ett stort uppallat block på en avsats ca 20 meter upp i branten på ett berg, som stupar ner i vattnet vid Nacka Strand. Över stenen vid Blockhusudden går den andra riktade linjen, som tangerar södra Fiskarholmen. De sjöfarande kunde lätt detektera linjerna och på så sätt ta sig in till hamn. (Fig. 1)

Vid Kalshäll på västra Långholmen är ett nära 6 meter högt flyttblock placerat på sin ena kant med stöd på var sin sida av två andra block. De två riktade linjer, som går genom det uppställda flyttblocket, löper åt väster och nordväst på båda sidor om Lilla Essingeön. Även här är avsikten med blockets placering uppenbar; de riktade linjerna skulle underlätta navigationen. (Fig. 2)

Över Kalvfjärden i Tyresö kommun öster om Stockholm, sträcker sig två parallella, riktade linjer, som leder fram till Tyresö slott. De "fasthålls" av var sitt uppallat stenblock på ömse sidor om ett smalt sund mellan fastlandet och ön Fiskarholmen. En annan, gemensam riktad linje, över de

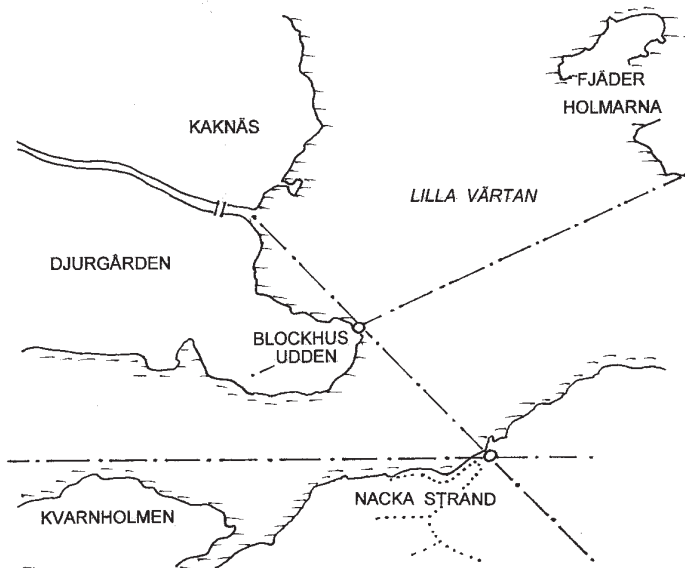

Fig. 1

kilometer tjocka inlandsisen smälte ner och landhöjningen tog vid. Omkring 9000 år f. Kr. hade isen släppt sitt grepp från Sydsvenska höglandet. Den stora mängd av uppallade flyttblock som ligger utefter den s.k. Högsta Kustlinjen finner man således i dag i inlandet.

Vid kusterna kunde det vara svårt att navigera särskilt under mörker och i dimma. Här följer tre exempel från Stockholm med omgivande vattenvägar där man lät de "riktade linjerna", liksom nutidens fyrsken, underlätta navigationen.

Utefter farleden in till Slussen i Stockholm, söder om

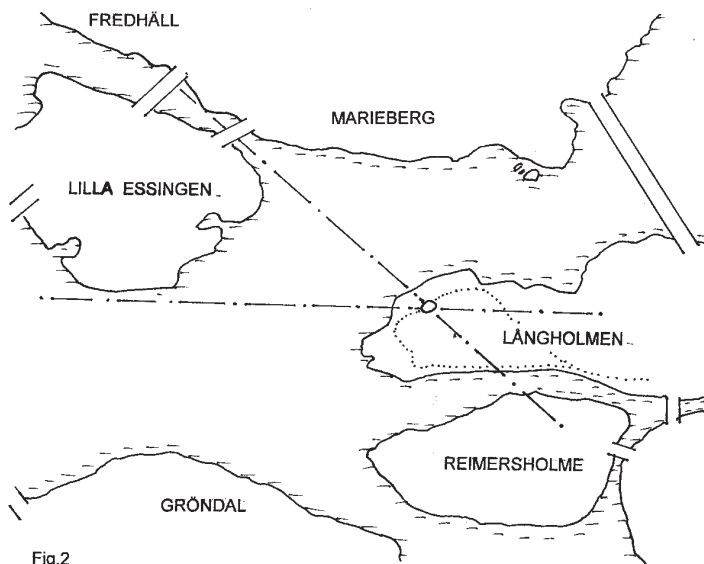

Fig. 2

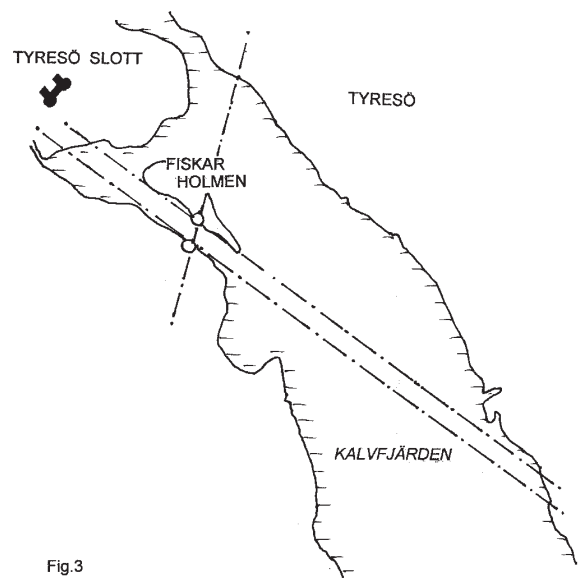

Fig. 3

båda blocken går tvärs över sundet. Kalvfjärden står genom sundet Lura ström i förbindelse med Östersjön. De båda uppallade blockens lägen talar för att de är placerade just där för att underlätta navigationen för sjöfarande, som kom genom sundet utifrån havet, fram till platsen där slottet nu ligger. Vid passage av den tvärgående linjen kunde det kanske vara lämpligt att fälla ankaret. (Fig. 3)

Bo Westling

DEBATT

Kommer ni ihåg artikeln i förra nr
SLAGRUTA OCH JAKT

här följer ett nytt inlägg av Yngve Gradin som tyvärr inte har fått något svar än på artikeln om älgjakt.

BJÖRNIDE

Nu när jag väntar på operation av höger höftled har jag haft mera tid för träning med vinkelpinnar. Hela hösten har jag tränat minst 5 dagar i veckan 2-3 tim dagligen. Så här kan en dag se ut. Så fort det ljusnar har jag tagit bilen för att kolla upp skogsbilvägarna. I dag känner jag efter björn. Tidigare på hösten har jag kollat upp var dom finns på olika ställen. Nu är det början av november och en del har gått i ide. Med en vinkelpinne i höger hand kör jag in på en skogsbilväg där jag vet att det finns björn. Efter bara en bit passerar jag en kraftledning och efter ca 500m därefter känner jag björn till vänster. När jag kommer mitt för stannar jag för att mäta avståndet till björnen. Det är ungefär 800m. Då kan jag fortsätta framåt ca 300m då går en väg till vänster den vägen tar jag och åker med vinkelpinnen i höger hand frågande i vilken riktning det finns björn. Vinkelpinnen pekar i den riktning björnen befinner sig. När jag nu kommer mitt för stannar jag för att mäta avståndet. Nu är jag bara 150 m ifrån björnen. Då tar jag fram kartan för att pricka in var björnen har idet. Så fortsätter jag dagligen och efter någon vecka tar jag samma väg igen för att kolla att björnen verkligen hade gått i idet. Nu när vi har kommit långt in på vintern har jag märkt ut många iden på kartan. När det sedan blir mot vår kommer flera stycken att med skidor eller skoter att kolla mina markeringar med jämna mellanrum.

Yngves anm:
Jag kan väldigt dåligt med dator, men är mycket bättre med vinkelpinnar.

Min adress hittar ni i nummer 36 på sidan 16

När dom då kommer på ett björnsår får dom ta det baklänges för att se var idet finns och jämföra om det stämmer med kartan. Jag räknar med att få många positiva rapporter.

På det här sättet tänker jag bevisa vad man kan känna med vinkelpinnar.

Yngve Gradin

Red. Det är ju inte att undra på !

Hela hösten, 5 dagar i veckan, 3 till 4 timmar - med sådan träningsiver måste det bli resultat.

Vi hoppas att få höra mera när björnarna har vaknat igen. Det finns väl flera jägare som är intresserade??

Hur brukar ni andra öva upp er förmåga ?? Är det någon som vill berätta?

FRÅGOR OCH SVAR

Rolf Ekelund
Lerdalavägen 69
429 34 Kullavik

Kullavik den 12/2 2005

Svenska Slagruteförbundet

Sedan ett antal år är jag medlem i Svenska Slagruteförbundet. Jag använder såväl pekare, slagruta som pendel sedan ett trettiotal år tillbaka men räknar mig själv som blåbär i sammanhanget. Men intresset finns där!

Men när jag läser förbundets tidning så är de flesta artiklar långt över mitt förstånd, alltså avsedda för specialister. Jag har ju inte tänkt mig bli någon avancerad rutgångare men vill veta vad jag läser. Det finns mängder av detaljer, som är dunkelt utsagda.

I nr 2004-4 på sidan 7 finns en artikel om "Spår i snön" av Thord Nilsson.

Den verkade vara intressant. Men även här blir jag villrådig och frågande.

På raderna 7- 8 står ordet "Jordstrålningslinje" och det har jag lärt mig vara ett begrepp för alla de oräkneliga linjer, som finns.

Men vad betyder detta ord här? Är det Hartmann, Curry, Jordpuls, Energilinjer m.fl. ?
eller finns det en speciell jordstrålningslinje, som jag inte har hört talas om och hur går den i så fall?

Jag är tacksam för ett förtydligande.

Hälsningar
Rolf Ekelund

Thord's svar

Med "jordstrålningslinje" menas just här någon av de många linjer som finns. Dock för att den beskrivna effekten skall uppstå så ska linjen gå någorlunda rakt samt ha en flödesriktning riktad mot de promenerande.

Bildar "linjen" ett rutnät så bör dessutom rutorna vara så stora att man (inklusive sin aura) kan stå någorlunda fritt i en av rutorna.

Man kan själv prova en linjes flödesriktning genom att leta upp en linje, tex en vattenåder. Om man sen ställer sig strax till vänster om linjen (med blicken i linjens riktning) slappnar av och blundar så kommer man om linjeflödet:

kommer bakifrån: vrida sig lite åt vänster

kommer framifrån: vrida sig lite åt höger

kommer nerifrån: luta lite bort från linjen

kommer uppfifrån: luta lite mot linjen

vidningen blir tvärtom om man ställer sig höger om linjen.

Detta har fungerat på de linjetyper jag testat bara de uppfyllt ovanstående kriterier.

En sak jag inte nämnde i artikeln, men som kanske bör förtydligas är, att detta är ett ganska bra blindprov av jordstrålningens effekter eftersom personerna som gjort de ursprungliga spåren inte ens vet att de ingått i ett experiment.

mvh,

Thord Nilsson

Red.

Tack Rolf för din skrivelse. Tyvärr är det alldeles för få som på det här viset talar om vad som "tycks".

Redaktionen undrar om det finns fler läsare som tycker att vi har för många artiklar avsedda för "specialister"?

Snälla ni - vi är enbart tacksamma om ni talar om vad ni har för uppfattning - vi vill ju gärna ha en tidning som passar så många som möjligt och som är matnyttig (utan matrecept) för dom flesta.

Vi har faktiskt sökt efter någon som skriver ett antal artiklar för nybörjare - NYBÖRJARSIDAN - men ack än har vi inte lyckats.

ÄNTLIGEN

Nu har den kommit, en användbar liten handbok som har efterlysts under så lång tid.

Nu kan du beställa ett antal exemplar för att kunna använda till dina kurser du tänker ha - det här är ett utmärkt nybörjarmaterial.

Även du som är nybörjare eller känner dig lite osäker ibland kommer att ha stor nytta av denna lilla skrift.

Kostnad: 20:- per styck (porto tillkommer)

och det är till

Rolf Kjellström som du skickar din beställning. Adress och telefonnumret hittar du på sida 2.

KYRKORNAS HELANDE KRAFTER

De hemlighetsfulla krafterna i sakrala orter

Kyrkor är centra av helande kraftfält, en kunskap som byggarna av kyrkor och katedraler har haft under hundratals år, men som nu har fallit i glömska.

Här finns det en bok som beskriver många kyrkobyggnader från Tyskland, Österrike och Schweiz. Författaren beskriver regelbundenheterna av arkitektur och anläggning med hjälp av foto och planritningar. Han påvisar var det finns energigivande och lungnande platser inom ett antal kyrkorum.

Tyvärr finns boken endast på tyska.
ISBN 3-426-77445-3

HAGBARDS GALGE

Asige socken, Halland, fornlämning 1 - 3,
sannolikt från Bronsåldern

Hagbards galge har fått sitt namn efter den fornnordiska vandringsagan om Hagbart och Signe. De två stenarna som står närmast vägen är av grönsten. Spridda älvkvarnar finns på flera ytor. En sida, vänd mot norr, är översållad av älvkvarnar och rännor samt en ungefär 30 cm stor ring

(fig. A).

Längre in står de två andra stenarna i stensättningen. Dessa består av rödlätt gnejs. Den ena stenen har en ristning av sex koncentriska ringar samt en bumerangliknande figur i anslutning till ringarna (fig. B).

Red.anm. Här finns en vattenåder som även flyter upp- eller neråt, en s.k. blind spring.

Solristningen har avbildats redan under 1700 - talet medan ristningen på skeppen på den andra stenen är nyupptäckta.

